

Nr 1982

av herrar Jonasson och Norrby

i anledning av Kungl. Maj:ts proposition 1974:177 med förslag till lag om avsättning till särskild investeringsfond, m. m.

Kungl. Maj:ts proposition nr 177 år 1974 föreslår att aktiebolag och ekonomiska föreningar skall avsätta 15 % av sin vinst 1974 till särskild investeringsfond. Därest vinsten ej uppgår till 1 milj. kr. föreligger ej sådan skyldighet.

Enskilda skogsägare som fr. o. m. den 1 november 1974 till den 31 december 1975 säljer skog från sina fastigheter blir enligt förslaget skyldiga att insätta 20 % av inkomsten av rotsåld skog och 10 % av likviden för leveransvirke eller uttag för förädling i egen rörelse på räntelöst investeringskonto i riksbanken. Minimiförsäljningen för denna skyldighet belöper sig till 50 000 kr. på rotsåld skog eller 100 000 kr. på leveransvirke. Skyldigheten är betydligt större för enskilda än för aktiebolag och ekonomiska föreningar.

Andra inkomsttagare berörs ej av förslaget hur stor deras inkomst än kan vara. För vår del kan vi ej finna anledning att på sätt som förslagits angripa en viss kategori enskilda personer (skogsägarna).

Virkespriserna har i många år varit svaga. I fast penningvärde ligger indexsiffran för 1974 på 90 i förhållande till 1950 års priser. Då är att märka att priserna stigit kraftigt de två sista åren. Under många år låg siffran på 50. Lönsamheten på skogsbruket har legat på låg nivå. Många avverkningar som p. g. a. sin belägenhet ej givit något rotnetto kan nu avverkas med vinst. Detta innebär att skogsvårdande åtgärder kan utföras även på sådana områden.

Med nuvarande priser på skogsprodukter har skogsägarna således först nu fått en inkomst som möjliggör en upprustning av skogsvården som är i hög grad nödvändig för att klara den ökade efterfrågan på skogsprodukter som blir alltmer framträdande.

Även om möjligheter föreligger att för dylika arbeten efter särskild ansökan och prövning kunna få ut pengarna från sitt räntelösa investeringskonto i riksbanken är detta förenat med en enligt vår mening onödig byråkrati.

Skogsägarna känner sitt ansvar för skogsvård liksom för övriga investeringar och bör kunna få handlägga dessa sina angelägenheter utan de föreslagna styrmedlen och onödigt administrativt krångel.

Bolag och ekonomiska föreningar har genom sina tjänstemän betydligt lättare att handlägga administrativa frågor än vad enskilda personer har. Följden kan bli att enskilda för att slippa administrativt krångel låter pengarna

stå kvar i riksbanken tills 5-årsperioden utgått och att skogsvården då blir fördröjd.

Många skogsägare är anslutna till skogsvårdsområden där avverkningarna planerats ske i gemensam regi för att rationalisera avverkningen och nedbringa kostnaderna. I sådana fall innebär Kungl. Maj:ts förslag en direkt rationaliseringshämmande åtgärd, då många genom förslaget kommer att hålla igen med sina avverkningar.

Många skogsägare som nu gör stora avverkningar kan, för att klara likviderna för nyss inköpta eller övertagna fastigheter, genom Kungl. Maj:ts förslag få svårt att klara sina utgifter.

På många håll i vårt land har jordbrukarna drabbats av stora skörde- och kvalitetsskador på grödan. Skogen är då den del som skulle rädda vederbörandes situation.

Även om dispens kan medges i speciella fall, frågar man sig om detta omfattande ansöknings-, prövnings- och kontrollförfarande skall vara nödvändigt.

De föreslagna åtgärderna kommer också att få negativa konsekvenser för de regionala bankernas möjligheter att försörja sin region med krediter, då skogsägarnas möjligheter till insättningar på skogskonto försämras.

Alla dessa synpunkter talar för att en tvångsinsättning ej är en lämplig åtgärd. För vår del inser vi behovet och nödvändigheten av skogsvårdande åtgärder, vägbyggande i skogen etc., när arbetskraft och maskiner blir möjliga att få fram. Det enklaste sättet att klara den situation varpå propositionen grundar sina förslag är att ge skogsägarna större möjligheter att utnyttja insättningen på vanliga skogskonton i sina respektive kreditinrättningar. En höjning av dessa bör enligt vår mening medgivas från 40 till 60 % på leveransvirke och från 60 till 75 % på rotsåld skog.

Under hänvisning till ovanstående får vi föreslå

att riksdagen vid behandling av proposition 1974:177 måtte besluta

1. att avslå förslaget om tvångsvis insättning av medel på investeringskonto för skog,
2. att medge en insättning på skogskonto i bank- eller kreditinrättning med 75 % på rotsåld skog och 60 % på likvid för försålt leveransvirke eller för uttag i egen rörelse.

Stockholm den 19 november 1974

BERTIL JONASSON (c)

KARL-ERIC NORRBY (c)